

LOKVANJA

LOKVANJA - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 2

Letnik: 17

Šolsko leto: 2013/2014

Mentor: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Urednica: Klara Vrabl

Uredniški odbor: Anea Bezjak,

Kaja Bračič, Lana Kolarič, Zala

Kosi, Vita Kuhar, Carina Petrič,

Vita Solina, Zala Šešerko, Zala

Vedernjak

DRAGA BRALKA, DRAGI BRALEC LOKVANJAJ!

*"Na polju rožice cveto,
na drevju pa ptički pojo,
z neba nam cveti sonček zlat,
že prišla je k nam pomlad."*

(Janez Bitenc)

K nam pa je prišel teden dejavnosti, v okviru dneva šole, ki je bil 14. marca. In ob tej priložnosti smo tudi vsi "zaposleni" pri Lokvanju dobili nove naloge. Spet vam moramo povedati, kaj novega se dogaja na naši šoli.

Začel se je tisti čas, ko že vsi na trnih pričakujemo poletje. Še tri mesece pa bomo vsi uživali na plažah ali doma ali kjer koli pač.

Pa pogledajmo, kaj se je do zdaj že zgodilo v šoli ...

Med zimskimi počitnicami so bile na šoli pustno obarvane počitniške delavnice. Ob koncu počitnic pa smo učenci od 5. do 8. razreda gostili učence iz Srbije, ki so se z nami udeležili nedeljske povorke.

Potem je bil tu še pust in potopisno predavanje naše knjižničarke in literarni večer

ob izidu glasila Čar besede moje in otvoritev razstave in dan šole in še in še ...

Brez skrbi, o vseh stvareh, ki sem jih zgoraj bolj na grobo naštel, vam bodo poročali naši pridni novinarji, ki so na sledeh za mladimi talenti. In ker jih na naši šoli vsekakor ni malo, naj vam bo branje te pomladanske številke Lokvanja v veliko veselje. Predvsem pa uživajte tudi v pomladnih dneh.

Prijetno branje vam želim!

Klara Vrabl, urednica

Iz vsebine:

Šola je praznovala	2
Kako smo praznovali	3
Kulturna taca	9
Športna taca.....	10
Tehniška taca	11
Ekostрани	12
Zanimivosti	16
Slavnostna pesem	20

ŠOLA JE PRAZNOVALA

KAKO SMO PRAZNOVALI

UVODNE MISLI

V petek, 14. 3. 2014, smo imeli dan šole. Pouk nam je odpadel, saj smo se vsi pripravljali na večerno prireditev imenovano si.talent@si, ki je potekala v šolski telovadnici ob 18. uri. Prireditev so si ogledale naše družine, prijatelji in znanci. Na prireditvi so se predstavile plesne, glasbene in akrobatske skupine, ki so požele veliko aplavzov. Prireditev je bila pestra, saj se je predstavilo veliko mladih talentov, ki so pokazali svojo nadarjenost. Pika na i je bil konec prireditve,

saj sta nas obiskala dva bivša učenca naše šole, znana obraza, Blaž Vidovič in Tadej Toš. Blaž je zapel nekaj pesmi, mi pa smo z njim tudi zaplesali. Gospod Toš pa je iz rokava stresel nekaj šal, ob katerih smo se iz srca nasmejali. Za zaključek je svoje besede povedala še naša ravnateljica Tatjana Vaupotič Zemljič. Obiskovalci so bili nad predstavo navdušeni, mi pa smo si oddahnili, da je vse skupaj uspelo.

Lana Kolarič in Vita Solina, 7. c

BILO JE NEKAJ POSEBNEGA

Ni bilo kot vsako leto, bilo je drugače. Pa saj mora biti drugače, sicer ne bi bilo zanimivo in ne bi z radovednostjo odhajali na prireditev. Čutilo se je vznemirjenje, bilo je moderno, glasno, bilo je v slogu naslova si.talent@si. Odlična voditeljja, devetošolca Taja Islamović in Jure Pišek, sta nas sproščeno, nasmejana in 'izjemno profesionalno', popeljala skozi neponovljivo prireditev, polno sanj, želja, uspeha in seveda trdega dela. Res, da sta navajena nastopanja, toda tokrat je bilo, kot da je oder njun dom. Še predno pa sta stopila na podij, je dvorana zaživela v disku slogu nastopajočih.

Potem so se zvrstili talenti šole, toda le nekateri, saj je za prav vse veliko premalo časa ena, dvournna prireditev. Da pa je bilo zanimivo in vznemirljivo, je bilo vsega ravno v pravšnji meri. Začelo se je s spretnimi gimnastičarkami, ki so nas prepričale, da je za izvedbo takšnih likov potrebno veliko trdega dela in treninga. Nastopili so mladi telovadci in veliko plesalcev vseh starosti in različnih plesnih slogov. Najmlajši so se šele začeli učiti prvih koreografij, zato jim zaploskajmo, kakor je rekla Taja, zaradi tega, kar pokažejo, predvsem pa zaradi ljubkosti in prisrčnosti. Pod žarometi so se nam predstavili čudoviti plesalci brake dancea, hip hopa, prijetni

glasovi mladih pevk in pevcev pa so nas popeljali v najbolj skrite kotičke naše domišljije. Z glasnim aplavzom smo seveda nagradili tudi Cvetličnike.

Nastop posebnega gosta s čudovitim posluhom Blaža Vidoviča je navdušil predvsem njegove oboževalce, ki so se ob koncu prireditve prerivali za njegov avtogram. Starejši učenci pa se morda še spominjajo njegovih nastopov, ko je bil še sam učenec naše šole.

To pa še ni bilo vse. Taja in Jure sta imela čast pokramljati še z enim gostom. Pripravila sta spektakularen intervju z gospodom Tadejem Tošem, ki se je prav prijetno počutil v naši družbi na svoji stari šoli.

Prireditev je v nagovoru ravnateljice Tatjane Vaupotič Zemljič postala še boljša, še posebej, saj ni bilo mogoče prezreti ponosa v njenih besedah, ki se je, sem prepričana, kot virus razširil na vse v dvorani.

In ker je bila to prav posebna prireditev, brez govora župana dr. Štefana Čelana ni šlo. Prav lepo je bilo slišati besede pohvale vsem, ki nam je OŠ Ljudski vrt kot drugi dom.

In potem se je zgodilo – konec še ene izjemne prireditve. Kar nekaj talentov smo videli, veliko pa jih je seveda ostalo zavitih v tančico skrivnosti. Mogoče bomo te videli ob kakšni drugi priložnosti.

Anamarija Uršič, 8. b

MED TALENTI

V petek, 14. 3. 2014, je na naši šoli potekala prireditev ob dnevu šole ter talenti. Učenci in učenke od prvega do devetega razreda so se predstavili v akrobatiki, plesu in petju. Najprej so nastopale akrobatske skupine, nato vse plesne, za konec pa pevske. Zaigrali so nam tudi bobnarji. Učenci so odplesali hip hop in breakdance. Celotna prireditev je popestrila glasbena skupina Cvetličniki. Gospa ravnateljica se je zahvalila vsem, ki so prišli na prireditev, in tudi tistim, ki so nastopili, zato nam je pripravila presenečenje. Na oder je prišel Blaž Vidovič, bivši učenec naše šole. Zapel nam je dve

pesmi. Ampak presenečenj še ni bilo konec. Prišel je še Tadej Toš, ki nam je povedal veliko stvari o svojem življenju in nas pošteno nasmejal. Oba sta dobila darilo naše šole, ki so ga izdelali učenci višjih razredov. Na prireditvi je bil tudi župan Mestne občine Ptuj, ki je bil navdušen nad vsemi talenti. Na koncu prireditve so vsi nastopajoči zaplesali ob pesmi, ki jo je zapel Blaž Vidovič. Ti talenti so bili nekaj posebnega, saj so nas prišle snemat tudi različne televizije.

Manja Dokl, 5. a

POTOPISNI VEČER S KNJIŽNICARKO

V okviru dneve šole je v ponedeljek, 10. marca, potekal potopisni večer Potep po Sumatri, ki ga je vodila naša šolska knjižničarka Edita Čelofiga. Pripovedovala je o svojem potovanju po Sumatri, največjem otoku v Indoneziji, in o druženju z Mentavajci. Popeljala nas je po tej deželi in nam povedala veliko zanimivega. Obiskovalcem se je potopisni večer zdel zelo zanimiv in poučen.

Kaj se vam je pri potovanju po Sumatri zdelo najbolj zanimivo?

Že od nekdaj sta me privlačili džungla in življenje v divjini. To je tudi eden glavnih razlogov, da sem šla na Sumatro, največji otok

v Indoneziji in šesti največji otok na svetu, otok, ki je poln skrajnosti in divjine, ima pa tudi enega najpestrejših ekosistemov na svetu. Celotno potovanje je bilo resnično prava avantura, polna nepozabnih doživetij in preizkušenj lastnih zmogljivosti, tako fizičnih kot tudi psihičnih.

Višek potovanja je bil seveda obisk Mentavajcev, plemena, ki živi globoko v osrčju džungle, preprosto in enostavno, kot so ljudje pri nas živeli nekoč. Ob druženju z njimi smo v nekaj dneh doživeli pravo plemensko preobrazbo – se prepustili uživanju v drugačnosti, se preizkusili v streljanju z lokom in izdelovanju strupa, nabiranju kokosovih orehov, izdelovanju moških »spodnjih hlač« iz lubja, krilc iz palmovih listov, ribolovu in iskanju črvov, lokalne beljakovinske poslastice. Že pot tja je bila poglavje zase – z drevaki po blatni reki globoko v džunglo otoka Siberut, nato peš po blatnem močvirju, kjer je bolj kot kondicija prišla do izraza sposobnost lovljenja ravnotežja. Da bi bilo vse še malenkost bolj zabavno, je vsake toliko komu zdrsnilo in se je do pasu pogreznil v blato. Spoprijeti se je bilo treba še z roji komarjev, ki so v tem delu sveta tudi prenašalci malarije, in pa z nadvse nadležnimi pijavkami.

Izjemno je bilo tudi bližnje srečanje z orangutani globoko v osrčju sumatranske džungle. Poleg otoka Borneo je Sumatra edini kraj na svetu, kjer lahko vidiš te čudovite živali, ki si z nami delijo kar 97% DNK-ja, v naravnem okolju. Videti orangutana nekaj metrov proč sredi džungle, je nepopisno doživetje, ki mi bo ostalo v spominu za vselej.

Bi želeli, da bi bilo na vašem potovanju kaj drugače?

Pravzaprav ne. Potovanje je bilo resnično nekaj posebnega. Doživeli smo veliko krasnih trenutkov, ki mi bodo za vedno ostali v spominu, in obiskali mnogo krajev, od katerih je bil vsak nekaj posebnega.

Kakšni so bili odzivi poslušalcev po potopisnem predavanju?

Večinoma v stilu – krasno, ampak ne hvala! Ljudem, ki so navajeni počitniškega udobja, se je ta avantura preekstremna. Takšen način potovanja zahteva dobro potovalno kondicijo, izjemno prilagodljivost in potrpežljivost ter sposobnost sprejemanja drugačnosti.

GLASOVI OB DNEVU ŠOLE

Letos so imeli naši talenti veliko priložnosti, da svoj talent tudi dokažejo. Prva takšna možnost sta bila literarni večer Čar besede moje in razstava likovnih del, za tema pa še osrednja prireditev ob dnevu šole Si.talent@si. Mi, Lokvanjci, smo se odpravili po šoli in smo učence 1. do 9. razreda povprašali o njihovih mnenjih. Takole, brez imen, navajamo nekaj najzanimivejših:

"Prireditev je bila super!"

"Najbolj nama je bil všeč začetek – Cvetličniki in Candy."

"Velika pohvala gostom, sceni in občinstvu. Z nastopi smo zadovoljni!"

"Malo nas je stisnilo, ko se nam je ustavil predstavitveni video."

"Literarni večer je bil super, pa še nič treme nisem imel!"

"Vsi so bili dobri, ampak me smo bile najboljše – bile smo zmagovalke!"

"Bilo je zanimivo, vsi so dobro nastopali. Nekateri moji prijatelji so sodelovali tudi na prireditvi Čar besede moje."

"Na Talentih je bilo »fajn«, nastopala je tudi skupina iz mojega razreda (Mini in Maksi). Nastopala sem tudi sama, treme pa nisem imela. Ko sem prišla na oder, sem se navadila."

"Bilo je v redu, zanimivo. Najbolj so mi bile všeč akrobatske točke. Bile sem tudi na literarnem večeru, kjer smo slišali veliko zanimivih prispevkov."

"Talentu so bili super, bilo je zanimivo. Škoda je le, da nisem sedel v prvi vrsti."

"Zdelo se mi je odlično, skupine so odlično nastopale. Nastopale smo tudi jaz in nekaj sošolk, nismo imele veliko treme."

"Najbolj mi je bila všeč točka: Disko. Bilo je super in vsi so dobro nastopali."

"Bilo je super. Prireditev mi je bila zelo všeč."

"Na literarnem večeru so bili učenci, ki so vsi dobro nastopili, njihovi prispevki so bili polni domišljije."

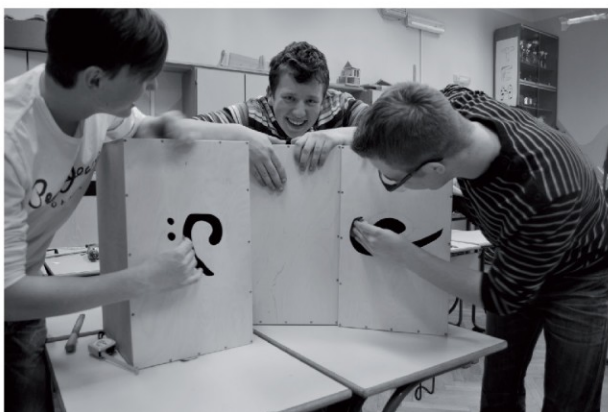
In kaj sta nam o prireditvi Si.talent@si povedala glavna voditeljja, Jure in Taja?

"Všeč mi je bilo, da je bila tema letošnjega dneva šole Talenti, ker menim, da ima naša šola veliko talentov in nekateri so se predstavili na osrednji prireditvi si.talent@si. Izredno moram pohvaliti vse točke, od akrobatskih do pevskih. Mislim, da smo vsi prispevali delček k temu, da je bila prireditev takšna, kakršna je bila."

"Prireditev je bila zelo dobro organizirana in tudi scenarij je bil temu primeren, zato jo je bilo zelo prijetno voditi. Nastopajoči in publika so bili odlični. Neprijetno je bilo le, ko je mojemu mikrofону zmanjkalo baterije."

Izjave zbrale: Klara Vrabl, Zala Šešerko, Carina Petrič, Vita Kuhar, Kaja Bračič in Zala Vedernjak, 8. a

IZDELAVA KAHONOV

V ponedeljek, 10. marca, so na šoli potekale številne delavnice. Nekateri učenci smo se odločili za izdelavo glasbila – kahona. To je enostavno glasbilo iz šestih stranic iz lesa, ki pa zahteva precej natančnosti in veliko dela s stroji za obdelavo lesa. Les smo žagali na ustrezne mere in izdelali prototip, ki je bil odličen. Zaradi tega smo morali velikokrat vstati zgodaj zjutraj, pred poukom, in poprijeti za delo, da smo uspeli pravočasno pripraviti polizdelke. V ponedeljek pa smo še izdelali sprednjo in zadnjo stranico. Ker je na

zadnji strani potrebna luknja, smo se odločili, da bo vsaka izrezana drugače. Tako je na nekaterih logotip šole, glasbeni simboli in druge oblike. Ker smo kahone izdelali sami, smo s tem veliko prihranili, saj smo jih, za ceno enega kupljenega, mi naredili osem. Kahone so uporabili tudi na osrednji prireditvi o dnevu šole in z njimi izvedli odlični bobnarski nastop.

Aljaž Kokol, Jure Vobner, Matic Šprah, Gregor Levanič in drugi tehniki

MED BESEDAMI IN PODOBAMI

V torek, 11. marca, je potekal v sklopu tedna šole tudi literarni večer Čar besede moje. Kot vsako leto smo literarni talenti prebrali odlomke svojih prispevkov objavljenih v šolskem literarnem glasilu.

Svoje prispevke je bralo več kot šestdeset učencev, in to nam tudi pove, da imamo na naši šoli veliko mladih literatov.

Seveda pa smo poleg odličnih literarnih del slišali tudi izvrstno glasbo – nekaj pesmi otroškega pevskega zbora in glasbene izvedbe učenk na instrumentih: Nike Levanič (flavta), Maksim Jabločnik (kitara), Katje Strelec (harmonika) in Jerce Feguš (piano). Po literarnem večeru je ravnateljica odprla še razstavo likovnih del in fotografij Aljaža Kokola.

Fotografije si lahko ogledamo pred gospodinjsko učilnico, grafite v čakalnici, oblačila iz starega papirja pa so na ogled v prireditvenem prostoru. Za vse je bil potreben čas in veliko dela, zato upam, da ste si izdelke pogledali in prebrali literarne prispevke.

Klara Vrabl, 8. a

KULTURNA FACA

TAJA ISLAMOVIC

Povej nekaj na kratko o sebi.

Sem Taja, stara sem 14 let. Rada se ukvarjam s športom in igram v najboljšem Ptujskem bendu Cvetličniki.

Kdo te je navdihnil za glasbo?

Vedno mi je bilo zanimivo gledati bende, zato sem se vpisala v glasbeno šolo, kjer sem se najbolj videla v igranju kitare.

Kateri inštrumente igraš?

Kitaro, ksilofon, frulico, palčke, triangel, lončeni bas.

Koliko let se že ukvarjaš z glasbo?

Zdaj je že 8. leto.

Se udeležuješ tekmovanj?

Kot solistka ne, vendar veliko igramo z bendom.

Misliš, da bi lahko v prihodnosti uspela z glasbo?

Rada bi bila v bendu, ki bi postal prepoznaven, ki bi zabaval veliko ljudi po vsem svetu, a je to glede na okolje in na čas skoraj neizvedljivo.

Videli smo te tudi v vlogi voditeljice osrednje prireditve ob dnevu šole. Je to nekaj, kar rada počneš?

Da.

Imaš kaj treme, ko nastopaš?

Trema je vedno malce prisotna, vendar le na začetku.

Imaš še kakšen nasvet za mlade glasbenike?

Naj bo glasba vaš pobeg od vseh skrbi, zabavajte se in uživajte življenje!

Pogovarjali sta se: Kaja Bračič in Zala Šešerko, 8. a

ŠPORTNA FACA

Tokrat smo za športno faco izbrali kar dva učenca. To sta **GAŠPER TURK** iz 3. a in **TEVŽ VARGIČ** iz 1. b. Oba sta nam svoj gimnastični talent predstavila tudi na prireditvi Si.Talent@Si.

Kolikokrat na teden trenirata?

Oba: 4-krat tedensko.

Se v prostem času ukvarjata še s čim?

Gašper: Ukvarjam se tudi z nogometom, moj vzornik pa je Mitja Petkovski. S tega področja imam tudi dve zlati in eno srebrno medaljo.

Sta pred nastopom imela kaj treme?

Oba: Ne.

Lahko na šolskih prireditvah pričakujemo še kakšne vajine nastope?

Oba: Ja.

Vita Kuhar in Zala Vedernjak, 8. a

TEHNIŠKA FACA

Tokratna tehniška faca je učenec 7. a razreda, **JURE MIKLOŠIČ**, ki nas bo popeljal v svet tehniške umetnosti, spretnosti in kreativnega izražanja.

Kakšne so tvoje prostočasne dejavnosti?

Zelo rad se ukvarjam z modelarstvom in s športi (rokomet), rad fotografiram, ...

Povedal si, da obiskuješ tudi modelarski krožek. Pri katerih projektih si sodeloval?

Pri Elasto mobilu in pri izdelavi katapulta.

Si se udeležil tudi tekmovanj s področja tehnike? Katerih?

Tekmovanja na Elasto mobilu in tekmovanja, kjer sem izdelal katapult ter dosegel drugo mesto na državnem tekmovanju.

Kdaj se je v tebi prebudilo navdušenje za tehniko. Zakaj in kdo te je navdušil?

V 4. razredu. Tehnika mi je všeč, ker delamo z različnimi materiali in lahko naredimo veliko različnih izdelkov. Navdušil me je moj učitelj za tehniko Miran Petek.

Iz česa najraje izdeluješ izdelke?

Iz lesa in umetnih snovi.

Zaupaj nam nekaj svojih želja in ciljev v prihodnosti.

Rad bi se usmeril v poklic, kjer bi se ukvarjal s tehniko.

Hvala za tvoje odgovore. Naj te dobri dosežki spremljajo tudi v prihodnje!

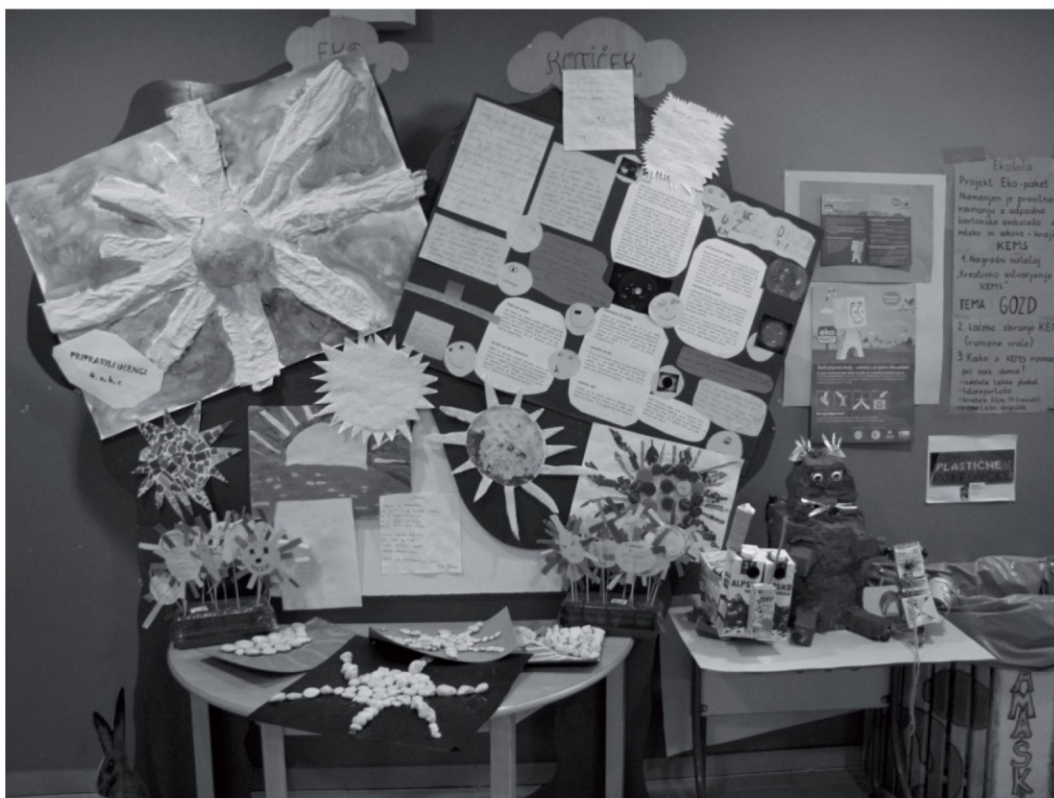
Carina Petrič, 8. a

EKOŠOLANI

V zimskem času smo bili pod okriljem dejavnosti Ekošole učenci in mentorji aktivni na mnogih področjih.

Kot je to že v navadi, smo skrbeli za zgledno, poučno in zanimivo ureditev **ekokotička**.

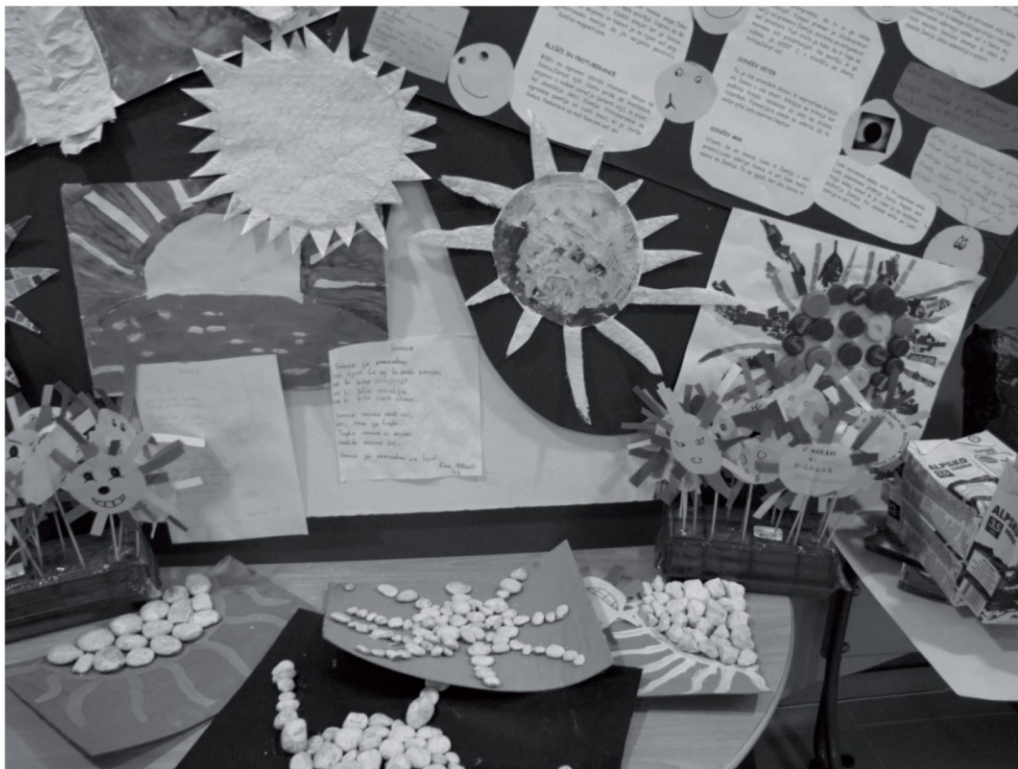
Učenci in učiteljice 4. razreda so v vseh oddelkih pripravili izdelke na temo **sonca** in sončne energije, hkrati pa smo o tem viru obnovljive energije poslušali tudi radijsko oddajo.

V njej smo izvedeli naslednje: Sonce je neizčrpen vir obnovljive energije. To pomeni, da ni nevarnosti, da bi se zmanjševale njene rezerve, hkrati pa ne onesnažuje okolja in je brezplačna. Energija, ki jo Sonce seva na Zemljo, je 15.000-krat večja od energije, ki jo porabi človek. Njena uporaba ne oddaja toplogrednih plinov, prav tako njena pridobitev ne škoduje ekosistemu z izlitji ali izkopavanji. To je verjetno ena od glavnih prednosti sončne energije. Zato mora biti cilj izkoriščati to energijo v največjem možnem obsegu.

Sončno energijo izkoriščamo s pomočjo solarnih sistemov, kot so sončni kolektorji, sončne celice in toplotne črpalke. V sončnih kolektorjih izkoriščamo sončno energijo za segrevanje vode, v sončnih celicah pa jo lahko pretvarjamo v elektriko.

Sončno energijo lahko uporabljamo za ogrevanje prostorov, vode, ogrevanje bazenov in za proizvodnjo elektrike za osvetljevanje in hišne porabnike. Sončna svetloba nam vsak dan nadomešča žarnice in osvetljuje prostore, topli sončni žarki nas grejejo, prav tako pa grejejo tudi zemljo in pomagajo pri zelenju trave, rasti rastlin in zorenju sadja in zelenjave. Sonce naše telo tudi fizično oskrbuje z vitamini in sproža delovanje hormonov sreče, zato smo v sončnih dneh (še posebej po obdobju zimske sivine) vsi boljše volje.

V marcu smo uredili ekokotiček na temo **vode**, saj 22. marca obeležujemo svetovni dan voda, pomagali pa so nam učenci 1. razreda s svojimi učiteljicami in vzgojiteljicami.

Učenci oddelkov 2. a in 2. c so v okviru podaljšanega bivanja pod vodstvom mentorice Karmen Pulko izdelovali izdelke iz odpadne **KEMS embalaže**. V ta namen so najprej zbrali odpadno embalažo KEMS (tetrapaki od mleka, sadnih sokov,...). Preden so začeli izdelovati izdelke, so embalažo oprali in pripravili za izdelavo. Najprej so zbirali ideje na temo »Življenje v gozdu«, nato pa izdelali veverice, ptice in druge gozdne živali. Pri izdelavi so uporabili obstojne barve, s katerimi so jih pobarvali. Pri tem so se zelo veliko pogovarjali o rastlinskih in živalskih vrstah v gozdu. Izdelki iz KEMS embalaže bodo uporabljeni za razne scenske rekvizite.

V začetku februarja smo izpeljali šolsko tekmovanje za priznanje **Zeleno pero**, ki ga je razpisalo Društvo Planet Zemlja. 12 prijavljenih učencev od 6. do 8. razreda je tekmovalo v pripravi novinarskega prispevka na temo ohranjanja narave. Na ravni šole smo izbrali temo ločevanja in recikliranja odpadkov, najuspešnejše tri učenke, Jerca, Kaja in Tjaša, pa so se uvrstile tudi na državno tekmovanje, ki je potekalo v marcu. Nekaj kratkih odlomkov iz njihovih del na šolskem tekmovanju...

Jerca Feguš, 6. razred:

Preveč odpadkov – se sploh da rešiti ta problem?

Danes beseda recikliranje za naš planet pomeni nekaj tako nujnega kot vsakodnevno pitje vode za človeka. A veliko ljudi še zdaj ustrezno ne ločuje odpadkov, s čimer je recikliranje zelo oteženo, če ne že nemogoče. Verjetno si mislijo, da ne morejo pomagati našemu planetu. Kaj bo ena družina! Saj tako ali tako že ves svet nenehno samo ločuje in reciklira! A ni tako. Predstavljajte si, da bi si to mislil vsak človek. Nihče več ne bi skrbel za pravilno ločevanje in naš planet bi se »utopil« v odpadkih. Zato se mora vsak potruditi po svojih najboljših močeh...

Kaja Bračič, 8. razred:

Kam gredo Galovi zamaški?

Recikliranje je beseda, ki jo v zadnjih časih velikokrat zasledimo v družbi, časopisih. Zaradi napredne tehnologije in vseh ostalih stvari premalo skrbimo za naravo. Ste se že kdaj vprašali, kakšne posledice lahko ima ena plastična vrečka, ki jo odvržete v naravi? Ali en žvečilni gumi? Zato z recikliranjem zmanjšujemo poseganje v naravo ter uničevanje naravnih virov. Že nekaj časa lahko opazimo veliko škatel, ki nas pozivajo k

raznim humanitarnim akcijam. Našo radovednost skušajo potešiti plakati, prilepljeni na steni, na katerih piše na primer: "Zamaški za Gala". Tudi na naši šoli jih zbiramo. Internet nam hitro pove, da ima Gal cerebralno paralizo in z vsakim darovanim zamaškom njegovi družini podarimo nekaj drobiža za nakup prilagojenega večjega avtomobila...

Tjaša Lorbek, 8. razred:

Vrtnice so rdeče, papir pa moder

S tremi različnimi vrečkami se odpravim skozi vrata našega bloka. Vrečko, v kateri je plastika, vržem v koš z rumenim pokrovom, še prej pa s plastenk odvijem zamaške. V črn koš dam ostale odpadke, nato se sprehodim še par metrov in biološke odpadke odvržem v rjav koš, iz katerega neznosno zaudarja. Nekaj steklenic, ki smo jih porabili čez teden, vržem še v koš za steklo. Vidim, da je sosedica storila enako. Prijazno ji pokimam in se odpravim proti vratom. Toda ali se zavedam, čemu sem ravnokar ločila odpadke? Se zavedam, čemu sem s tem pripomogla? Ali se zavedam, kaj bi se zgodilo, če tega ne bi storila? Mislim, da ne...

V marcu je prav tako potekal **Ekokviz**, v katerem so sodelovale ekipe, sestavljene iz učencev od 6. do 8. razreda. Šestošolci so se ukvarjali s podnebnimi spremembami, ki se dogajajo okoli nas. Sedmošolci so spoznavali učinke podnebnih sprememb na izumiranje nekaterih redkih rastlin in živali ter širjenje življenjskega prostora rastlinskih in živalskih vrst na področja, kjer do sedaj niso bile prisotne, ter vpliv na dobro počutje in zdravje ljudi. Osmošolci so obdelali gradivo o prehrani, v katerem so se seznanili, kako podnebne spremembe vplivajo na količino in kakovost hrane, o gensko spremenjenih organizmih pa tudi o tem, kaj pomeni biti vegan, vegetarijanec, frutarijan in drugo.

Šolsko leto še zdaleč ni pri kraju. Toplejši del leta bo ponovno obudil delo na našem šolskem vrtičku, »ekošolska morala« pa nas zavezuje predvsem k temu, da s premišljenim ravnanjem skrbimo za naše okolje, ga ohranjamo čistega in zdravega in ga ne izčrpavamo, kadar to ni zares nujno potrebno. Zato – ločujmo odpadke, ugašajmo luči in bodimo EKO še naprej!

Ekošola

Mentorici: Petra Vujnovič in Jasmina Petek

Ekošola

Ekošola

Ekošola

Ekošola

Ekošola

Ekošola

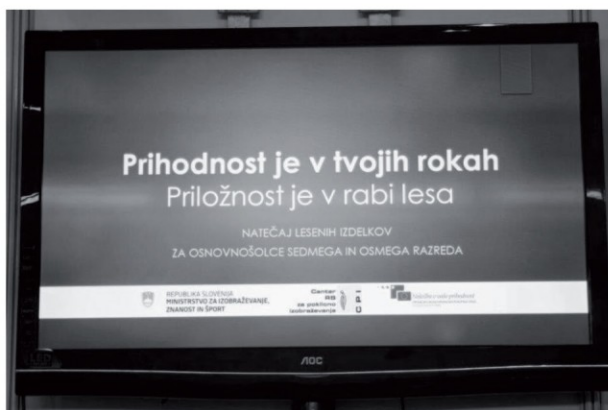

Ekošola

ZANIMIVOSTI

TEKMOVANJE PRIHODNOST JE V TVOJIH ROKAH – PRILOŽNOST JE V RABI LESA (SLAVNOSTNA PODELITEV PRIZNANJA)

V sredini lanskega leta sem dobil informacijo o državnem tekmovanju Prihodnost je v tvojih rokah – priložnost je v rabi lesa, ki ga organizirata Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ter Center RS za poklicno izobraževanje.

Ko me je učitelj Miran Petek vprašal, če bi se ga udeležil, je bil moj odgovor jasen. Da! Ampak ker izdelek ne bo padel z neba, je bilo treba veselo na delo. Z učiteljem sva zbirala ideje, dokler ni predlagal, da bi obnovil maketo katapulta in se prijavil na tekmovanje.

Zamisel se mi je zdela odlična. Časa za izvedbo ni bilo veliko, zato sem se moral podvizati. Delal sem pred poukom in po njem. Ko je bil izdelek pripravljen, kar je bilo le nekaj dni pred iztekom roka za oddajo, sem ga moral pripraviti za na pot. To mi je vzelo precej časa. Priložiti sem moral tudi natančen opis postopka izdelave in še veliko drugih podatkov, ki jih je razpis zahteval.

Organizatorju tekmovanja smo katapult poslali po pošti, zato je bilo potrebno poskrbeti, da se med prevozom ne bi poškodoval. Po nekaj tednih sem dobil informacijo, da sem osvojil 2. mesto v kategoriji uporabnih izdelkov iz lesa. Bil sem srečen in presenečen hkrati. Ampak ni bilo dovolj za glavno nagrado – izlet v francosko mesto Lille in ogled sejma Euroskills. Naslednji dan sem prišel k izbirnemu predmetu OGL, ki ga poučuje mentor tega tekmovanja. Rekel je, naj malo pridem v kabinet. Prvo, kar mi je prišlo na misel, je bilo vprašanje, če sem kaj ušpičil. Povedal mi je, da se je komisija odločila, da pošlje v Francijo prve tri uvrščene iz vsake kategorije. Šele ko sem dojel, da grem v Francijo, je učitelj iztegnil roko in mi čestital. Zaradi tega pozitivnega šoka sem na široko odprl usta.

Doma sem mami in očetu povedal, da me naslednjo šolsko leto med 1. in 5. oktobrom ne bo doma. Čudno sta me pogledala. Ko sem jima povedal za Francijo, sta bila vesela tako kot jaz. Povedal sem jima tudi, da bo slavnostna podelitev priznanj v soboto, 25. januarja 2014. Dogovorili smo se, da se nama bo z mentorjem na tem veselem dogodku pridružila tudi moja družina. Ko je prišel ta težko pričakovani dan, smo pripravili stvari in se odpeljali v Ljubljano na slavnostno podelitev. Na hitro smo si ogledali predstavitev šol.

Bilo jih je veliko, časa pa zelo malo, zato smo hitro odšli do odra. Tekmovanje je potekalo v več kategorijah in nestrpno sem čakal, da bo povezovalec napovedal kategorijo uporabnih izdelkov iz lesa, v kateri sem tekmoval. Poklical je učenca, ki je zasedel 3. mesto. Potem je poklical moje ime. Bil sem živčen. Prišel sem na oder. Čestitala sta mi gospod Marko Kajzer, predsednik komisije, ki je kot lastnik uspešnega podjetja za proizvodnjo izdelkov iz lesa postal obrtnik leta 2012, in gospod Elido Bandelj, direktor Centra RS za poklicno izobraževanje. Dobil sem priznanje, rožo in še polno vrečko daril. Naslednjih nekaj minut je bilo namenjeno fotografom. Ko sem prišel z odra, sva si z učiteljem še enkrat čestitala in se skupaj fotografirala. Nato smo si z zanimanjem ogledali

predstavitve srednjih šol in fakultet ter njihovih programov.

Tistim, ki ne veste, kateri poklic bi v življenju radi opravljali, priporočam ogled tega sejma. Ta poleg koristnih informacij nudi tudi veliko zanimivosti. Tako sem se lahko fotografiral v pravi formuli, ki so jo izdelali študenti ene izmed predstavljenih fakultet. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, sedaj pa mi ostane napeto pričakovanje izleta v Francijo, kjer si bom ogledal evropsko tekmovanje v poklicnih spretnostih Euroskills 2014 v francoskem mestu Lille.

Najlepše se zahvaljujem svojemu mentorju, gospodu Miranu Petku, za pomoč in vse nasvete, brez katerih mi ne bi uspelo doseči takšnega uspeha.

Jure Miklošič, 7. a

PROMET IN MI

Učenci 5. c razreda smo se v januarju lotili projekta Varnost in mobilnost za vse, ki ga organizira novomeški Revoz. S tem projektom bomo zaključili 31. marca 2014.

Projekt smo razvijali pri urah dodatnega pouka. Učenci, ki smo se prostovoljno priključili projektu, smo z učiteljicama Matejo Kelner in Vanjo Zebec Drevenšek raziskali vse poti v okolici šole. Ugotovili smo, da je ena izmed nevarnejših poti Vodova ulica. Tako je bil takoj postavljen naš cilj in sicer da to ulico spremenimo v čim varnejšo. Pričeli smo z različnimi aktivnostmi. Šteli smo promet pred šolo, sestavili anketo in anketirali stanovalce Vodove ulice in okolice, obdelali anketo, sodelovali pri postavitvi prometnega znaka »omejitev 40«, ob vsem

tem pa še pridno reševali delovne liste, ki nam jih je poslal Revoz.

S pomočjo ankete smo izvedeli, da največ stanovalcev v Vodovi ulici in okolici meni, da je največji problem ozko cestišče in si želijo ureditev pločnika po eni strani cestišča. Čaka nas še veliko dela.

V prihodnjem tednu bomo z redarsko službo Ptuj merili še hitrost avtomobilov, povprašali župana MO Ptuj o njegovem mnenju glede ureditve te ulice.

Upamo, da bo z našim delom Vodova ulica postala varnejša, ker se po njej sprehaja veliko pešcev in veliko učencev iz naše šole. Z delom smo zadovoljni in upamo na glavno nagrado.

Zapisali Gaja, Naj, Matija, Pia, Ana
Fotografije: Naj Pivec, Niko Kekec, Matic Kramberger

DOBRODELNA AKCIJA - PODARITE NAM MODRO SRCE.

Podjetje Beiersdorf z blagovno znamko NIVEA je že osmo leto organiziralo dobrodelno akcijo, ki je v letošnji prenovljeni obliki in sliši na ime Dobrodelna akcija PODARITE NAM MODRO SRCE.

Tudi letos bodo zbrana sredstva prispevali v Učni sklad Nivea, ki so ga ustanovili skupaj z Zvezo prijateljev mladine Slovenije.

Odzvali smo se povabilu in poslali **475 modrih src**, ki so jih izdelali naši učenci. Učenci so bili zelo ustvarjalni in zadovoljni, da lahko pomagajo otrokom iz socialno šibkejšega okolja na poti do izobrazbe.

Mentorica: Sonja Pučko

SLAVNOSTNA PESEM

DAN ŠOLE

*Vsako leto naša šola svoj praznik ima,
ki učenci popestrimo ga.
Letos smo šov Talenti.si priredili,
kjer smo učenci nastopili.*

*Nekateri so na instrumente igrali,
drugi so peki in plesali,
večkrat pa tudi gledalce nasmejali.*

*Točke so bile po skupinah razdeljene,
nekateri so presenetili tudi mene.
Prišlo pa je tudi nekaj znanih ljudi,
ki so nekoč v naši šoli bili.*

*Prireditelj je dolga bila in zelo dobro pripravljena.
Gledat smo prišli učenci šole vsi in naši sorodniki,
ki so bili navdušeni.
Tako da so domov vsi veseli odšli.*

Sandro Čeh, 3. b

